

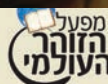
האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר החיים

חלק ג

אור הזוהר 321 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מי שלא לומד זוהר הקדוש לא יזכה לעולם הבא, ותכף אחרי פטירתו בא בגלגול

ו) מאן דאוליה רזין דאורייתא איקרי בן למלכא ולמטרוניתא ועייל בלא בר ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגניו דמלכא

אמנם אנו מחייבים ומשבעים ועומדים ללמד זאת החכמה האמתית כמו שאמרו בזוהר פרשת תרומה (דף קסא) זה לשונו קודשא בריך הוא אמר לה, לנשמתא, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טוב ליה דלא יתברי. עד כאן לשונו. ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות, לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא (פרשת נשא) זה לשונו: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בוד ינחננו, עד כאן לשונו.

ה) וגדול שכר למוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות, כמו שאמרו בזוהר (פרשת וירא) זה לשונו: ולית אתר פנימאה בכל אינון כאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקא בהו בכל יומא, על אלין כתיב, (ישעיה סד) עיני לא ראתה אלהים וזלתך יעשה, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עד כאן לשונו.

ו) אם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים ואם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים, כמו שאמרו בזוהר (פרשת חיי שרה): מאן דאשתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא בעלמא דין משעבנדא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, חירו בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלמא כלל. עד כאן לשונו.

ז) העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע, כמו שאמרו (בתקוני זהר וברעיא מהימנא): אם כבנים אם כעבדים, מאן דאוליה רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא ולמטרוניתא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגניו דמלכא לאשתעשעא ולקשט, וקודשא בריך הוא אשתבח ליה בפמליא דיליה, עד כאן לשונו. (ספר הצניעות חלק ב' ממקרי יב פסק כ')

ח) מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה, בשעה שנסתמו רוצה לעלות בגן עדן ודוחין אותה משם בבגיון - ואפילו אם יש בידו כל מעשים הטובים

א) כל אות ואת של ספר הזוהר וכתבי מרן של הרב חיים ויטאל... הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואת של ספר הזוהר וכתבי מרן של הרב חיים ויטאל הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(כפי יחס חסיד וחייל ספרין מקומינה, יוזר חסד, פסק ד' מנכה כ')

ב) על למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבוא בגלגול ממש

ומצוות עשה הגדולה של למוד התורה צריך להיות בארבעה דרכים שבה הנקראים פרדס רוצה לומר פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לורינא זכרונו לברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד כאן לשונו. בפרט נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרו במה שהרשיה התבונן, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחזי בזה אם אתה מסגל לתורה הזאת ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחשך.

ג) האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טוב ליה דלא אברי בעלמא ואוי להם לבריות מעלבוניה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טוב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו הנה אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טוב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארף גלותא. עד כאן לשונו.

וכתב בעל ספר 'ויקהל משה' שפונת זה המאמר הוא לבאר גדל העיון של אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים. (ויכף י') זה לשונו חמת השם מלאתי וקנאת השם צבאות קנאתי והמכשלה הזאת איננה תחת יד ההמון בלבד אך יד הסגנים והחקמים מתחכמים בדתם במרד ומעל הזאת ולא זו בלבד שמואסים בידיעת האלקות אלא אף זו התחילו לבזות ולגנות החכמה הזו בחשך ילכו ובחשך שם יכסה על שפער פיהם ואמרו ידנו רמה בנגלה מה לנו לחכמה הזאת די לנו בפשוטי התורה עד כאן לשונו.

יב) בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה מתוקים מדבש, מתוקים ודאי, טעמו וראו, בכל אלה יתמתקו הדינים, וממש יתהפך ברגע לאיש אחר בלב רחב ושמח, ובוה ממתיק הדינים, וכורת ומשבית הקלפות, וזהו הנקרא מחצדי חקלא

והענין דהעוסקין בסודות התורה נקראין מחצדי חקלא שקוצרין ומכלין הקוצים, אתה אחי תסבר שבלמוד קבלה קוצרין הקוצים, לא כן אחי, אלא שהחיות והאור והדבקות והשראות השכינה ונעימות ערבות ידידות אור התורה והיחודים והמשכות נעם אור חיות זיו השכינה הוא ממש מיתה ומות לקלפות מקום חיותו של זה הוא ממש מיתתו של זה ומחצדי חקלא הם עצמן הקוצים הסובבין את האדם מחשבות רעות יש מהם אסורים באסור לאו ורשע מיקרי כגון הרעה נאוף ככונה שזה צריך לדחות בשתי ידים כי הוא ממש עומד בעת ההוא באש של גיהנם ונפשו מלהטות באש גיהנם והם מכאובי הנפש ובעת מיתה ירגיש הכאב והצער אף גוף ונפש הקטנות שלו שזה עקר הרגש אדם בגשמי וזכור לעצמו שהוא ממש נעשה מרכבה לקלפות וגורם שפע לשונאי השם שהם אויביו ושונאיו גם כן וכל זה יתרכב אצל הנערים והצעירים על ידי למוד התורה כי צדיק אמת המזכך לא יבוא לו כזה ואם עובר בהרף עין תכף נהפך אצלו לאש קדוש אור ודבקות וחיות אלקות.

אבל אפלו סתם מחשבות הטורדת מקנאת איש על רעהו או מרשעים המחבלים המצעירים ומבזים אותו וכיוצא באלו כל המחשבות הטורדות הם דינים השורים על האדם ובלמוד התורה ובפרט בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה מתוקים מדבש, מתוקים ודאי, טעמו וראו, בכל אלה יתמתקו הדינים, וממש יתהפך ברגע לאיש אחר בלב רחב ושמח, ובוה ממתיק הדינים, וכורת ומשבית הקלפות, וזהו הנקרא מחצדי חקלא. (נזר חסד קביל הסוכה ח' אות י')

יג) כל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי מה שהיא יכולה להשיג ולידע - וכל מי שיכול להשיג ולידע הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט צריך לבוא בגלגול עד שישיג וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג

ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי מה שהיא יכולה להשיג ולידע וכל מי שיכול להשיג ולידע הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט צריך לבוא בגלגול עד שישיג וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג מידיעת התורה והן בפשטי ההלכות הן ברמזים ויררשות וסודות כי כל מה שנשמתו יכולה להשיג ולידע מידיעת התורה זהו תקון שלמותה ואי אפשר לה להתתקן ולהשתלם בצרור החיים את השם במקורה אשר חוכה משם בלתי ידיעה זו ולכן אמרו חכמים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו כדי שלא יצטרך לבוא בגלגול לעולם הזה.

(שלקו שריף רבב הלכות תלמוד סוכה פ"ק ח' סימן ד') ועוד שאפלו יהיה חכם גדול בתקון עשית המצוות כל עוד שיתחכם בתורה ידע סוד תקון עשיתה יותר ויותר בעמק הסוד שהרי תכלית הידיעה הוא לדעת סוד שעור קומה כדפרוש בברייתא של רבי ישמעאל במדרש משלי בפסוק ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה. ואמר שם רבי ישמעאל כי ביום הדין שואלים לאדם אם עסק במקרא ואם ידע שתא סדרי ואם ידע תורת כהנים ואם ידע הגמרא.

זה לשונו: בא לפניו מי שיש בידו אגדה והקדוש ברוך הוא אומר לו בני גמרא למה לא למדת שכל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא ואי זה הגמרא בא מי שיש בידו גמרא והקדוש ברוך הוא אומר לו בני הואיל ונתעסקת בגמרא צפית במרכבה צפית בגאותי שאין לי הנהיה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים בתורה ומציצין ומביטין ורואים והוגים המון התלמוד הזה כסא כבודי היאך הוא עומד וכו' גדולה מכלם כסא

שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום - ואינו ידועי ומסתכלין ברוין עליו, אסתלקו מניה כל דיני דעלמא, ופתחין ליה תליסר תרעי דרו דאפרסמונא דכיא

ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן, דוחין אותה משם בבזיון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: זכאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעי ומסתכלין ברוין עליו. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דיני דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרו דאפרסמונא דכיא, דחכמתא עילאה תליא בהו כו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברוין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל. עד כאן לשונו.

ולא עוד אפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, כמו שאמרו בזהר (פרשת פקודי רמז): זה לשונו: האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברוא דחכמתא דמאריה, וכפונם ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא.

(ספר הכרית חלק ב' משמרי יב פ"ק כ')

ט) היצר הקשה הרע, לוחם ומפתה אותך, עד שתמות בלי חכמה ובלי דעת וידיעת השם, ואתה מתלכלך בחמר ובלבנים, עד שלא יתנו לך חלק לעולם הבא

אני נשבע לך בני, שכל המניעות האלו (עניות המחיב רדיפות המזון והלבוש ותקון הבית שהם ענינים הכרחיים וכו'), הם נמשכות אחר היצר הקשה הרע, הלוחם והמפתה אותך, עד שתמות בלי חכמה ובלי דעת וידיעת השם, ואתה מתלכלך בחמר ובלבנים, עד שלא יתנו לך חלק לעולם הבא.

י) אם תחסר החכמה אמתית תמות הנפש מיתה משנה הפרת תפירת הנפש והיא עונה בה

אך אם יש אלקים אתך ראוי לך שתחשב פי החכמה הוא מזון הנפש, ואם תחסר החכמה היא חכמה אמתית, תמות הנפש מיתה משנה, הפרת תפירת הנפש והיא עונה בה. ואם לא תחסר החכמה האמתית ממך, אז תחיה, כי עליה נאמר כי הוא חייך וארך ימיה.

דע, כי המניעות ההוא, מצד היצר הרע הממית החיים, והאלקים יביאנהו במשפט על שלא בחר בחיים, ובצירוף זה בלבד, לא ימנעך מונעים כלל מלבקש חכמה, שאתה יודע המונעים הנזכרים, אלו בקשו למנע ממך מזון גופך לא היית סובל אלא היית צועק להקדוש ברוך הוא ולבריות לפרנסה וגם היית בורח מהעיר לעיר ואולי היה לך באפשר לפרח באויר היית פורח, וכל זה כדי לבקש מזונך מכל צד ופנה, וכל זה לקיום הגוף הנמשך אחר היצר, כל שכן וקל וחמר לקיים הנפש, ואולי יעורך השם יתברך בזה הציור השכלי לקבלו ולהאמינו ולהמשיך אחריו בכל יכלתך, דע לך שלא ימנעך שום מונע הן עני הן גלות. (ספר הפליטא דף ג' עמוד ג')

יא) ספר הזוהר מלא מוסר וכל אות ואת של ספר הזוהר... הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

ובפרט שספר הזוהר מלא מוסר וכל אות ואת של ספר הזוהר וכתבי מן של הרב חיים ויטאל דוקא וספר שערי אורה הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(נזר חסד קמאריה פ"ק ד' משנה ח')

מלאכים, מכיר בחכמת הפצוץ הנזכר ברבי שמעון בן יוחאי בפירוש ואתה תחזה.

יודע בכל מעשי בני אדם שעשו, ושעתידי ליעשות. יודע במחשבות בני אדם טרם יוציאו מן הכח אל הפעל. יודע עתידות, וכל הדברים ההווים בכל הארץ, ולמה שנגזר תמיד בשמים. יודע בחכמת הגלגול, מי חדש, ומי ישן, ואיפת האיש ההוא באיזה מקום תלויה באדם העליון, ובאדם הראשון התחתון. יודע בשלהבת הנר ולהבת אש דברים נפלאים. מסתכל וצופה בעיניו נשמות הצדיקים הראשונים והאחרונים, ומתעסק עמהם בחכמת האמת. מכיר בריח האדם כל מעשיו, על דרך ההוא ינוקא בפרשת בלק. וכל החכמות הנזכרים, היו אצלו כמנחים בחיקו, בכל עת שירצה, בלתי יצטרף להתבודד ולחקר עליהם.

(ז) דברים מבהילים לא נראו ולא נשמעו בכל הארץ מימי רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום ועד הנה - אליהו הנביא היה נגלה אליו תמיד ומדבר עמו פה אל פה ולמדו זאת החכמה

ועיניו ראו ולא זר דברים מבהילים, לא נראו ולא נשמעו בכל הארץ, מימי רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום, ועד הנה. וכל זה השיג, שלא על ידי שמוש קבלת מעשיות חס ושלום, כי אסור גדול יש בשמושם. אמנם כל זה היה מעצמו, על ידי חסידותו ופרישותו, אחרי התעסקו ימים ושנים רבים, בספרים חדשים גם ישנים בחכמה הזאת, ועליהם הוסיף חסידות ופרישות וטהרה וקדושה, היא הביאתו לידי אליהו הנביא, שהיה נגלה אליו תמיד, ומדבר עמו פה אל פה, ולמדו זאת החכמה, וכמו שארע להראב"ד זכרונו לברכה, כנזכר לעיל בשם הרקנטאי. ואף אם פסקה נבואה, רוח הקדש על ידי אליהו זכרונו לברכה לא פסק, וכמו שהובא בפסוק נביאים, על פסוק ודבורה אשה נביאה, תנא דבי אליהו: מעיד אני עלי שמים וארץ, הן איש או אשה וכו', אפילו עבד, אפלו שפחה, הכל לפי מעשיו, מיד רוח הקדש שורה עליו. ועל דרך זה הזכירו גם כן שם על פסוק ואלה דברי דוד האחרונים עין שם.

גם נזכר בהקדמת התקונין בכתובת יד וזה לשונו: ואנת אליהו עתיד לאתגלייא בסוף יומיא, ואית מאן דעתיד לאתגלייא ליה אפיין באפיין. ואית מאן דעתיד לאתגלייא ליה בטמירו בעין השכל דיליה וכו'.

והנה מלבד החקירות והנסיונות והמופתים אשר ראינו בעינינו מן הרב הנזכר זכרונו לחיי העולם הבא, הנה הדרושים והדברים עצמם אשר בחבורי זה יעידון גידונו, וכל רואיהם יכירו, כי דברים עמקים ונפלאים כאלה, אין יכלת בשכל אנושי לחברה, אם לא בכח השפעת רוח הקדש על ידי אליהו זכרונו לברכה. ולמען אל ישת לבך אל אשר תמצא בקצת ספרי המקבלים המתחברים על פי עיון שכלם האנושי אכין לך הדרך ואשכילך בדרך זו תלך בארח מישור.

(יח) מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא): ברעיא מהימנא יעוין שם. וכן בענין הענין המעמד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזה פקודי (דף רמז), וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקה ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גופייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדן כלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא

כבודי היאך הוא עומד לאיזה רוח משמש באחד בשבת וכו' כי לא זה הוא כבודי לא זהו גדלתי זהו הדרי ויפיי שבני מכירין את כבודי במדה הזאת עליו אמר דוד בחכמתו מה רבו מעשיך הויה. מכאן היה רבי ישמעאל אומר אשרי תלמיד חכם שמשמר למודו בידו כדי שיהא לו פה להשיב להקדוש ברוך הוא ליום הדין לכך נאמר ארח לחיים שומר מוסר אבל אם עזב למודו והניחו, משיגו בושח וכלימה ליום הדין לכך נאמר: "ועוזב תוכחת מתעה", מהו לשון מתעה שהקדוש ברוך הוא מרחיקו מלפניו. עד כאן לשונו.

הרי שתכלית הידיעה בחכמה הוא לדעת מעשה מרובה ושאר הדברים הנזכרים במאמרו אם כן הרי יש ממנו תועלת למעשה כדפרשתי בפרשת יתרו שכל המצוות כלם תלויים למעלה זה לשונו דתנינן מתאחדן בגופא דמלכא. (דבר אחר במלכא קדישא עלאה) מנהון ברישא דמלכא, ומנהון בגופא, ומנהון בידי מלכא, ומנהון ברגליו, ולית מאן דנפיק מן גופא דמלכא לבר עד כאן לשונו, הרי כפי ידיעתו בחכמה ידע לעשות המצוה ברמיזתה (כפי הסוד) העליון ולא ישג אלא על ידי העסק בתורה יומם ולילה וכולי האי ואולי.

[תרגום ללשון הקדש]: כל מצות התורה נאחזים בגוף המלך, מהם בראש המלך, ומהם בגוף המלך, ומהם בידי המלך, ומהם ברגליו, ואין מהם מי שיוצא מגוף המלך לחוץ, ומשום כך מי שעובר על מצוה אחת הוא כמי שפושע בגוף המלך עצמו.

(חלשית חכמה בסקדמיה)

(יד) הרב חיים ויטאל היה צריך לעסק תמיד בכל יכלתו בספר הזוהר מפני שבאחד מגלגוליו לא האמין בזה

אמר לי רבינו האר"י זכרונו לברכה, כי לסבה שהייתי בגלגול אחד מן הקודמים בלתי מאמין בחכמת ספר הזהר, שצריך עתה שאעסק תמיד בכל יכלתי בחכמת ספר הזהר, ושהוא העקר הגדול שאני צריך לעשות עתה בגלגול זה. גם אמר לי, כי לסבה הנזכר לעיל צריך אני שלא אקשה קשיות רבות בזהר עד אשר אלמד עמו זמן ידוע אצלו, ואחר כך יהיה לי רשות להקשות ולשאל כל מה שאני רוצה לחקר ולידע בספרי הזהר.

(כפיו חיים ויטאל זכרונו לברכה בעשר הגלגולים דף מ"ט)

(טו) הרב חיים ויטאל היה צריך לעסק תמיד בכל יכלתו בספר הזוהר מפני שבאחד מגלגוליו לא האמין בזה

אמר לי רבינו האר"י זכרונו לברכה, כי לסבה שהייתי בגלגול אחד מן הקודמים בלתי מאמין בחכמת ספר הזהר, שצריך עתה שאעסק תמיד בכל יכלתי בחכמת ספר הזהר, ושהוא העקר הגדול שאני צריך לעשות עתה בגלגול זה. גם אמר לי, כי לסבה הנזכר לעיל צריך אני שלא אקשה קשיות רבות בזהר עד אשר אלמד עמו זמן ידוע אצלו, ואחר כך יהיה לי רשות להקשות ולשאל כל מה שאני רוצה לחקר ולידע בספרי הזהר.

(כפיו חיים ויטאל זכרונו לברכה בעשר הגלגולים דף מ"ט)

(טז) שבחי האר"י זכרונו לברכה - יודע בכל מעשי בני אדם שעשו ושעתידי ליעשות - מכיר בריח האדם כל מעשיו

והנה היום אביע חידות ונפלאות תמים דעים. כי בכל דור ודור הפליא חסדו אתנו, אל השם ויאר לנו על ידי השרירים אשר השם קורא בכל דור ודור כנזכר, וגם בדורנו זה אליהי הראשונים והאחרונים, לא השבית גואל מישראל, וינא לארצו, ויחמל על עמו, וישלח לנו עיר וקדיש מן שמיא נחית, הרב הגדול האלהי החסיד, מורי ורבי, כבוד מורנו הרב רבי יצחק לוריא אשפנזי, זכרונו לחיי העולם הבא, מלא תורה פרמון, במקרא, במשנה, בתלמוד, בפלפול, במדרשים ואגדות, במעשה בראשית, במעשה מרפכה, בקי בשיחת אילנות, בשיחת עופות, בשיחת

ושגותיו אשר חי על פני האדמה פי לכך נוצר האדם הקרוי בצלם אלהים ויעזרנו על כבוד שמו ותקנתו חזקה שדברים אלו היוצאים מעמקי הלב יכנסו בלב האדם המבין בעין השכל ושכרו כפול מן השמים. עד כאן לשונו.

וכתב עוד מורינו הרב חיים ויטאל בהקדמת שער המצות וזה לשונו: דע שכל ניצוצי נשמות מכל נשמה ונשמה מחיבת לקים כל תרי"ג מצוות אם לא אותם שאין בידו יכלת לקימם כמו מעשה הקרבנות כלם שאין נוהגים אחר החרבן, בכל זמן שלא השלים התרי"ג מצוות שהם כנגד רמ"ח איברים וגידי נשמתו, הנה נשמתו חסר מן האיברים ונקרא בעל מום ועליו נאמר כל אשר בו מום לא יגש שאין לו תקון עד שיחזור בגלגול וישלים כל התרי"ג מצוות וכן כתב בשער הגלגולים הקדמה י"א וזה לשונו הששית היא מצוה פרטית והיא לעסק בתורה והיא שקולה כנגד כל המצוות כי תלמוד תורה כנגד כלם ויש בה ד' פרושים שסימנם פרד"ס פשט רמז דרש סוד וצריך לטרח ולעסק בכלם עד מקום שיד שכלו מגעת ויבקש לו רב שילמדהו ואם חסר אחת מארבעתם כפי השגתו יתגלגל על זה. עד כאן לשונו.

(ב) צריך שיתגלגל עד שיטרח בארבע בחינות של פרד"ס

עוד כתב גם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהיא ענין עסקו בתורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל בחינה מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח ולעשות לו רב שילמדנו ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בארבע בחינות של פרד"ס. עד כאן לשונו.

(כא) הלמוד הזה יביא רפואה וישועה והצלה מהסכנות הנוראות שתעמדה בפנינו, ויציל את עצם החיים של הדור כלו

ונסה לציר לעצמנו אם היו מוצאים בימינו צנצנת של עשבי מרפא, שהיה מצרף אליה פתק מאחד התנאים הקדושים, שעשבים אלו מסגלים לרפא מחלה מסימת שהיא חשוכת מרפא, האם היה חולה אחד באותה מחלה שלא היה מסכים לנסות את התרופה כשאין שום סכון. וקל וחומר בן בנו של קל וחומר כשגלו לפני כמה מאות שנים באדמה את הכתבים של ספר הזהר, בהם כתוב בכמה מקומות שהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זיע"א הורה לתלמידו רבי אבא לכתב את הדברים ולהטמינם עבור דור האחרון, היינו הדור שלנו, דור הגאולה, כדי שהלמוד הזה יביא רפואה וישועה והצלה מהסכנות הנוראות שתעמדה בפנינו, ויציל את עצם החיים של הדור כלו. אם יש עדין מי שאינו מנסה את התרופה, לפחות יקבע למוד בנגלות הזהר ובחלקים השונים לכל נפש.

(כב) לקרא זהר בערך שני דפים ליום, בפרט לפני השנה, כי יש בכחה גם לזכך את הנשמה לפני שעולה לתת דין וחשבון - כל מי שיתגלגל בכך יהיה קל לו יותר להבין את לשון התלמוד

וכך תמיד היה רגיל לומר מרן הגאון רבי בן ציון אבא שאול זכר צדיק לברכה, שיש לקרא זהר בערך שני דפים ליום, בפרט לפני השנה, כי יש בכחה גם לזכך את הנשמה לפני שעולה לתת דין וחשבון, ולהציל מעון המר, וכל מי שיתגלגל בכך יהיה קל לו יותר להבין את לשון התלמוד, עד כאן.

(כג) במכירת חסול לא משלמים בהקפה - משיח צדקנו כבר עומד על סף הבית בזמן כזה אין מקיפים, והקדוש ברוך הוא גובה מיד בו במקום, עבור כל עברה חס ושלום

תכפו עלינו הצרות, ועד שהאחת אינה הולכת, כבר באה השנייה, ואין לה יום שאין קללתו מרבה מחברו, ואנו שואלים את עצמנו, מה חרי האף הגדול הזה?

קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בהוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יענין שם. ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלו, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו:

לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו אל תכפו למת וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלו על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תכפו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם כן מוכרחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם כן הויא פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזה ריש פרשת אמר יענין שם. ואם כן אין לכם פסידא כל כך, אמנם ככו ככו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרד"ס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרד"ס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

(ט) כל אחד ואחד ישית אל לבו כי בעבור התרשלותו מללמד בחכמה הזאת גרם כמה צרות לאחינו בני ישראל - שבמניעת למוד החכמה הזאת גורם עניויות וחרבא ובזה וכו', השם יסלק חרון אפו מעל עמו ישראל. אמן

וכל אחד ואחד ישית אל לבו כי בעבור התרשלותו מללמד בחכמה הזאת גרם כמה צרות לאחינו בני ישראל כמו שענינו רואות תמידין כסדרן צרות תכופות וכאות עליו ועל אחינו בני ישראל הנפוצים בארבע כנפות הארץ זה רודה וזה מרדה ודאי נתקם מאמר המוכא לעיל שבמניעת למוד החכמה הזאת גורם עניויות וחרבא ובזה וכו' השם יסלק חרון אפו מעל עמו ישראל. אמן.

אשר על כן האיש הירא את דבר השם בעיניו יראה ובלבבו יבין ויחוס הן על נפשו הנשבעת ועומדת קדם בואה לעולם הזה שילמד בסתרי תורה כדי למינדע למריה, ולא יצטרף לחזור בגלגול, והן על נפש בניו שלא יענשו על דבר זה במניעת למודו בחכמת האמת, והן על נפשות האביונים והאמללים המטלים ברעב ובחסר כל בחסרון כיס הקשה מכלם, והוא הגורם לזה, והן על אבוד כמה נפשות מישראל שנאבדו בקצות הארץ על ידי אויבי ושונאי ישראל, וכל אחד יאמר בשלי הצער הזה, ויתודה בקול מר ויאמר אהה מה עשיתי ומה גרמתי צרות וצערם ובלבולים על קצורי בעבודת השם ומנעתי עצמי ואחרים כמוני מללמד בחכמה הזאת בשום צד מן הצדדים אם בלמוד ואם בחזוק ואם בהתקרבות ואם במניעת הטוב כל אחד ואחד מה שיכלת בידו לעשות להתאמץ ולהתחזק בכל חזק ובכל תקף לעורר לבבות אחינו בני ישראל בכל הדברים שכתבנו אחת לאחת ויפנה לבו לעבודת השם בכל ימיו

דבכתב ואורייתא דבעל פה, שהיא משנה וגמרא, שאין לה מדה טובה הימנה, אלא ודאי למודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה כי שקול הוא כנגד כלם, וזה שאמר וגרים דלא ישתדלון בהון, דוקא מנה, הא אם ישתדלון בהון, כל אחד כפי יכולתו, אפלו יום לשנה, תורתו כלה עושה פרות למעלה, וכל שפן אם קובע עת להשם שעה אחת בכל לילה, או מבטח לו שהוא בן העולם הבא, מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו למי שחננו השם בינה והשכל. עד כאן לשון הכפא מלך זכרונו לברכה. ומי לא יתלהב לבו ותגדל תאותו וחשקו לעסק בתורת הח"ן, ועל כל פנים להשתדל לקבע לו זמן על הלמוד הנזכר לעיל, ואשריו בזה ובכא.

ואתה קורא נעים, תן לבך לדברי הרב זכרונו לברכה, והשתדל ברכ עז להתחזק בלמוד הזהר והתקונים ולהיות ממקרב הגאולה על ידי התורה, עד אשר והאלילים כרות יכרתון ויגלה משיח צדקנו במהרה.

(פדכ חת אברהם חלק שני להגאון הדיין רב אברהם י. מויסקא ס"ט, שנת תשס"ג)

כח) על ידי עסק התורה בפנימיות בדרך הסוד יפקון מן גלותא בכחינת אחישנה וכתב בספר אגרא דפרקא (אות רמ"ז) דהנה ידוע מדברי הזהר בכמה מקומות, שעל ידי עסק התורה בפנימיות בדרך הסוד יפקון מן גלותא בכחינת אחישנה [רעיא מהימנא פרשת נשא כד:] ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי, (הגהות הצבי והצדק) מה שאין בן בעסק התורה בהלכותיה בפשוט יפקון בכחינת בעת"ה וכו', כי בעסק התורה על פי הפשט אין לבקש בחינת אחישנה, כי יתוספו חס ושלום חבלי משיח, מה שאין בן בלמוד של תורה בפנימיותה בדרך הסוד יוכל להיות בחינת אחישנה בלא חבלי וצירים. עד כאן (ועין עוד מה שכתב אגרא דכלה פרשת פי תבוא באפטרותא דיומא).

ו**כתב** כבוד קדשת אדמו"ר ממונקאטש זכר צדיק לברכה בדברי תורה (מהדורה ט' סימן פ"ב): מה שקמו הארורים והמערערים על אמתות וקדמות הזהר הקדוש, הנה כבר היה לעולמים כזה, ואת זה לעמת זה עשה אלקים, כדי שתהיה הבחירה חפשית, יען שלמוד הקבלה גורם התקרבות הגאולה, על בן באו בכל דור לעשות תעמולה מצד הסטרא אחרא נגד זה בעוונותינו הרבים. והן הנה חבלי משיח כנזכר לעיל, וצריכין להתאמץ ולהרבות בדברים המקרבים הגאולה ובפרט למוד הקבלה, עד כאן. ועין עוד מה שכתב הגאון חיד"א זכר צדיק לברכה בשם הגדולים (מערכת א' סימן רי"ט), טעם הדבר שלא נתגלה ספר הזהר הקדוש לדורות הקודמים.

כט) למוד פנימיות התורה

א**יתא** בזהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

וא**יתא** בתקוני זהר סוף תקון הששי: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיה ובגינה וקראתם דרור בארץ.

ו**כתב** הגר"א זכר צדיק לברכה בבאורו: ובגינה וקראתם וכו', שיגאלו על ידי למוד הזהר.

וב**באבן** שלמה (פרק י"א אות ג') כתב: הגאולה הזאת לא תהיה רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה תליא בלמוד הקבלה, עד כאן.

את זאת הסביר ה"חפץ חיים" במשל נפלא: רבם של החנונים ובעלי העסקים מוכרים ללקוחותיהם בהקפה למשך תקופה מסוימת, בתם התקופה הם גובים את החוב וממשיכים למכר בהקפה.

במה דברים אמורים? כשאין בדעת החנוני או בעל העסק לסגור את החנות ולחסל את העסק מחמת סבה מסוימת, אולם כשבעל החנות עומד לסגור את החנות ולחסל את עסקיו, אז כשמופיע לקוח ומבקש לקנות בהקפה אומר לו המוכר: שמעני! אדוני, כל עוד שלא עמדתי לחסל את עסקי, מכרתי לך ברצון בהקפה, אף לזמן ארוך, אולם עכשו, שאני סוגר את החנות ומחסל את העסק, אין לי אפשרות למכר בהקפה ואני נאלץ לבקש כסף מזמן.

וזהו ההסבר לצרות ולפרעניות המתרגשות ובאות עלינו תכופות, כי השם יתברך כפיכול כבר עומד בפני סגירת החנות בעולם הזה וחסול העסקים, כלומר, משיח צדקנו כבר עומד על סף הבית: בזמן כזה אין מקיפים, והקדוש ברוך הוא גובה מיד בו במקום, עבור כל עברה חס ושלום, וכיון שעדיין לא חזרנו בתשובה שלמה לפניו יתברך, משום כך תכפו עלינו צרות כדי שנטהר לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(משגי הספן חיים - לגוש יוסף לרבי יוסף יקר מוטידיס, תשס"ג)

כד) הלשון של הזהר הוא מסגל כל כך לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מכל עסק התורה

ו**שוב** בתקון ליל הושענא רבה (שם): "בספר הזהר... אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזהר הוא מסגל כל כך לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מכל עסק התורה". עד כאן מדברי הרמ"ז.

כה) התקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו

וב**סוף** הקדמת הכפא מלך לתקוני זהר: "כי הוא [התקוני זהר] מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו". ושם בסוף תקון ו': "כי הלומד גירסא בעלמא... יש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטהרה נשמתו". ובסדור האר"י זכרונו לברכה לרבי יעקב קאפיל בסדר פונת הלמוד: "ילמד בספרי קבלה... ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותקונים כי הם מסגלים לטהר הנשמה". וראה גם נפש חיים מרבינו חיים פאלאגי מערכת זהר הקדוש.

כו) ללמוד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, שהוא מטהר הנפש ומוכנה אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש

וכ**ן** מביא הרב הקדוש מקאמארא ב"נתיב מצוותיך" שביל התורה א' (אות ל"א): "וכך נתן מרן האר"י תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום", ובהקדמתו לעצי עדן: "ללמוד בדברי הזהר והתקונים בשקידה... שהוא מטהר הנפש ומזככה אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש".

כז) אם קובע עת להשם שעה אחד בכל לילה, או מבטח לו שהוא בן העולם הבא, מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

גם מאמר זה מורה באצבע על דברי הרב זכרונו לחיי העולם הבא למדקדק בו. כי קיים לן תורה מגנא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק בה ואיך אמר טב ליה דלא יתברי ולא יוליף ההיא אורייתא

בס"ד
הבטחת הרמה"ל
איגרת פ"ו

יום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

ביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק!!!

זאת ידעתי אני, כי ודאי נתרבה הקיסרון עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ת"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנוגד והתחלנו בחיקוק גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתך.
וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:

ובוודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנ"א ע"א: "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטריך אורייתא למפסק".
ושם למעלה מעט יכל זמנא דחכמיא ייחדון בה באורייתא לא יכל ס"מ בהו".
ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה חרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם ולומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל, ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ויש לימוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, ומקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקימו וילכו עד צאת הכוכבים שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקימו וילכו עד צאת השמש מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הב', באופן שרוע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, ונמצאנו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמותה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו
מאה תיים/וצאטו

כל ישראל יש להם חלק בקריאת הזוהר!
www.zohar-israel.com

”וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:”
”כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום”
”והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל.”

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

”תיבת נח” של הרשב”י

0722-990044

מטעל הזוהר העולמי
מזה 20 שנה ידוע כי ישנו ספר זהוהר העולמי אשר נכתב על ידי הרשב”י זצ”ל ונחשב לאחד מספרי התורה הגדולים והנחוצים ביותר. ספר זה נחשב לאחד מספרי התורה הגדולים והנחוצים ביותר. ספר זה נחשב לאחד מספרי התורה הגדולים והנחוצים ביותר.

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אידרא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: **0527-651911** - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.